

ธรรมานุศาสตร์

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

ธรรมานุศาสตร์ มงคลที่ ๒๙ เห็นสมณะ-เพียงพบเห็นก็เป็นมงคล

ผู้มีความศรัทธาจะยินดีในการเห็นสมณะ เพราะรู้ว่าสมณะเป็นต้นแบบที่ดั่งงามของชีวิต ท่านมีกัลยาณศีลที่ดั่งงาม และมีธรรมะเป็นอาภรณ์ จึงเป็นผู้มีใจสงบจากกิเลส ท่านจะไม่ทำบาปทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นทางกาย ทางวาจา ทางใจ และเป็นผู้ที่ให้ความปลอดภัย ความเมตตาปรารถนาดีกับทุกคน ถ้าเราได้เข้าใกล้ก็จะรับรู้ได้ถึงความสงบเยือกเย็น ทำให้เราพลอยเป็นผู้มีใจสงบเย็นตามไปด้วย

การได้พบเห็นสมณะถือว่าเป็นบุญลาภอันประเสริฐ ที่จะกระตุ้นเตือนจิตใจของเราให้สงบระงับ จากความชั่ว และบาปอกุศลทั้งหลาย เราจะมีกำลังใจในการฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ จนสามารถกำจัดมลทินทั้งหลายให้หลุดล่อนไปได้ตามลำดับ เช่น ขจัดมลทิน คือ ความตระหนี่ได้ เป็นต้น จิตใจของเราจะเข้มแข็งขึ้นและพร้อมที่จะอบรม กาย วาจา ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์ยิ่งขึ้นไป ตามอย่าง พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย

ในอดีตกาล ณ ที่ใกล้ประตูเมืองปาฏลีบุตร มีพราหมณ์ ๒ คน ได้ยินคนทั้งหลายพากันสรรเสริญ เกียรติคุณของพระมหานาคเถรเจ้า ผู้อยู่ในกาฬลิมณฑปวิหาร ในโรหมชนบท ก็บังเกิดความเลื่อมใส มีความปรารถนาจะเห็นพระเถระผู้ทรงคุณองค์นั้นมาก ได้ตกลงกันว่า จะต้องไปหาท่านให้ได้ ในที่สุด พราหมณ์ทั้งสองก็พากันเดินทางออกจากพระนคร แต่พราหมณ์คนหนึ่งเสียชีวิตในระหว่างทาง พราหมณ์ที่เหลืออีกคน จึงเดินทางต่อไปจนถึงฝั่งทะเล ไปลงเรือที่ท่ามหาดิถัมภ์ตรงสู่โรหมชนบท และได้หาที่พัก อยู่ในเรือนแห่งจุนครคาม ใกล้ที่อยู่ของพระมหานาคเถรองค์นั้น วันรุ่งขึ้น เขาได้จัดแจงตระเตรียม อาหารอย่างดี ไปหาพระเถระตั้งแต่เช้า และได้ยืนอยู่ในที่ท้ายสุดของหมู่ชน เขามองดูพระเถระแต่ไกล ยืนไหว้ท่านอยู่ตรงนั้น จากนั้นจึงเดินเข้าไปใกล้ท่านด้วยความปีติยินดี จับข้อเท้าของพระเถระไว้แน่น ไหว้ด้วยความนอบน้อมอีกครั้ง พร้อมกับกล่าวว่า “พระคุณเจ้าสูงมากนะขอรับ” แต่ในความเป็นจริงแล้ว รูปร่างของพระมหานาคเถรเจ้า ไม่ได้สูงไม่ได้ดำนัก ได้สัดส่วนพอดี เขามองหน้าพระเถระและกราบเรียน ต่อไปว่า “รูปร่างของพระคุณเจ้าไม่สูงเกินไปหรอกขอรับ แต่เกียรติคุณของพระคุณเจ้าสูงเหลือเกิน คุณทั้งหลายของพระคุณเจ้าฟุ้งจรจายไปเบื้องบนแห่งมหาสมุทร แผ่ไปสู่อำนาจทั้งหลายประดุจตั้งเมฆ ที่ครอบงำชมพูทวีปทั้งปวง แม้กระผมนั่งอยู่ใกล้ประตูเมืองปาฏลีบุตรอันแสนไกล ยังได้สดับเสียง สรรเสริญพระคุณเจ้า จึงได้มีอุตสาหะมา ณ ที่นี้ ขอรับ” เมื่อได้กราบเรียนกับพระเถระเช่นนั้นแล้ว เขาได้ถวายอาหารบิณฑบาตแด่ท่าน แล้วจัดแจงแสวงหาบาตรและจีวรบริวาร ขอบรรพชาอุปสมบท ในสำนักของพระเถระ เมื่อบวชแล้วก็มีความเพียรเรียนพระกัมมัฏฐาน ตั้งอยู่ในโอวาทของพระอุปัชฌาย์

อาจารย์ ล่วงไปประมาณ ๒-๓ วัน ท่านก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ครั้นสิ้นอายุสังขารก็ดับขันธเข้าสู่พระนิพพาน เลิกเวียนว่ายในวัฏสงสารอีกต่อไป

เราจะเห็นว่า เพียงได้ยินได้ฟังเกียรติคุณของพระอริยเจ้า พราหมณ์ผู้มีบุญท่านนั้นก็บังเกิดความเลื่อมใส แม้หนทางจะยาวไกลเพียงใด ท่านก็ปรารถนาจะได้เข้าใกล้ ได้เห็นสมณะ ได้ฟังธรรม และเต็มใจที่จะปฏิบัติตามคำสอนของท่านผู้รู้ จนในที่สุด ได้บรรลุมรรคผลนิพพานอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิต

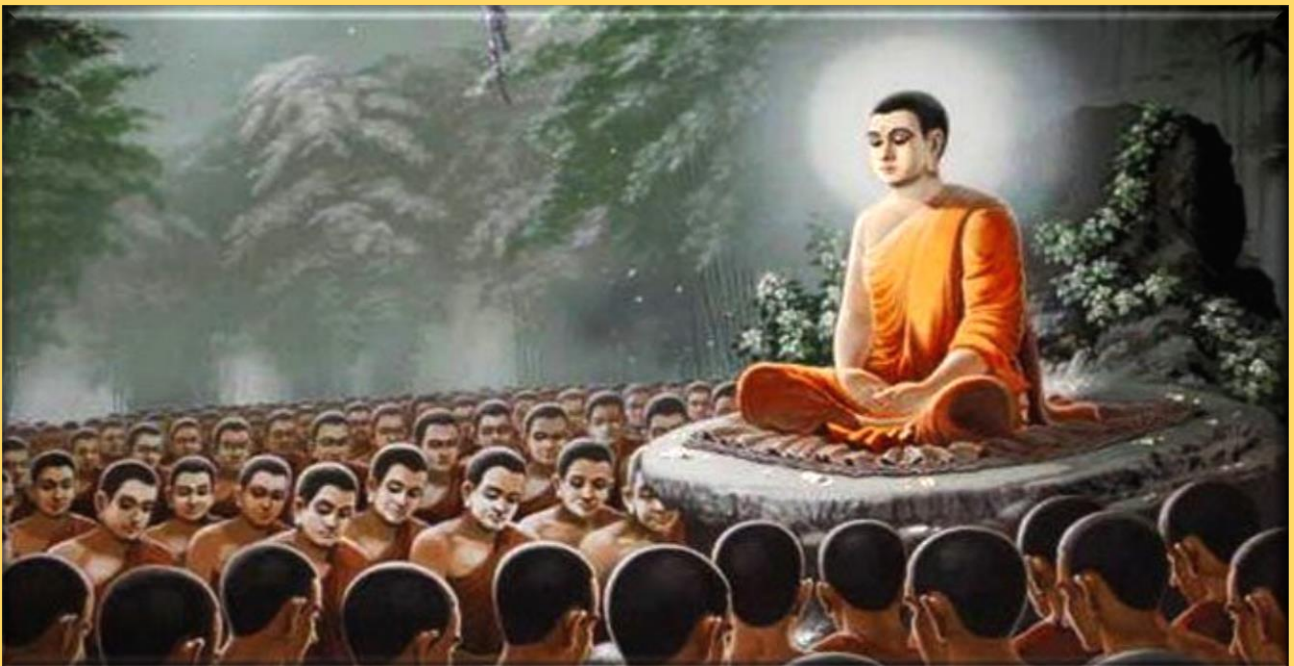
เราทุกคนเกิดมาสร้างบารมี แม้ว่าในภพชาตินี้ เราจะยังไม่ได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์เหมือนพราหมณ์ผู้นั้น แต่จงตั้งใจสร้างความดี กลั่นกาย วาจา ใจ ให้สะอาดบริสุทธิ์ตามแบบอย่างท่านกันต่อไป จะได้เป็นประวัติชีวิตอันงดงาม ติดตัวไปในภพเบื้องหน้า เมื่อเราระลึกชาติหนหลังเห็นตนเองแล้ว จะได้มีความปีติปราโมทย์ใจ

การสร้างบารมีด้วยกิริยาอาการที่เบิกบาน สดชื่น แจ่มใส ย่อมทำความเบิกบานใจให้แก่มนุษย์และเทวดา ใครที่พบเห็นเรา เขาก็จะสดชื่นไปด้วย เพราะกระแสน้ำแห่งความดีที่เราทำนั้นสือไปถึงบุคคลรอบตัว

เอกสารประกอบบทความ :

พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล ฉบับมหาหมากูฎราชวิทยาลัย ปาฐกสิปุตตกพราหมณ์ เล่ม ๓๔ หน้า ๑๙๓

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ